

Veistrup: Jeg nødes til at gøre en enkelt Bemærkning til den ærede Ordfører for Partiet Venstre, der syntes at ville skyde mig i Skoene, at vi efterhaanden var blevet Chancepolitikere, at vi ikke mente noget rigtigt med det, vi fremførte. Jeg sagde til det ærede Medlems Udtalelse om, at man skulde have en Militærordning, som kunde samle alle, at dette er Talemaader, intet som helst andet, og at hver eneste Gang, vi drøfter dette Spørgsmaal, vil sikkert hver for sig hævde, at den Militærordning, han nu ønsker gennemført, afgjort er den bedste. Det ærede Medlem kom ud fra sine Betragtninger til det Resultat, at det er, fordi man ikke vil undvære den Chance at agitere med Militærforslaget. Men det er det ærede Medlem fuldkommen uberettiget til at sige. Det ærede Medlem taler om en Agitationsform, som han fra sit Synspunkt ikke kan billige. Jeg tror, det ærede Medlem skulde lade os om Formen og holde sig til selve Spørgsmaalet. Jeg forstaaer meget vel, at det ærede Medlem fra sit Synspunkt ikke kan billige denne Agitation — den kommer nu det ærede Medlem til at finde sig i —, men hvad Formen angaar, synes jeg, han skulde blive ved sin egen Form og lade os andre passe vor.

Det ærede Medlem udtalte, at det ikke var muligt at knytte politiske Indtægter til denne Politik. Jeg tror dog, at de Indtægter, der kan knyttes til den Politik, vi fører, kan blive mindst lige saa store som de Indtægter, der knyttes til den Politik, det ærede Medlem fører.

Vi indtager altsaa det Standpunkt, at vi fremdeles holder fast paa den Teori, vi nu en Gang har samlet os om. Jeg lagde nok Mærke til, at det ærede Medlem, første Gang han havde Ordet, henvendte sig til den højtærede Udenrigsminister og sagde, at han havde fortøjet paa et bestemt Sted, og at denne Fortøjning vilde Udenrigsministeren ikke give Slip paa. Jeg vil imidlertid raade det ærede Medlem til, at han ogsaa finder et Sted at fortøje; thi det er netop det, det kniber med for Partiet Venstre; de har i Virkeligheden snart det ene, snart det andet Standpunkt i alle mulige politiske Spørgsmaal. Det forekommer mig derfor at være en politisk Fordel at være fortøjet paa eet Sted, saa at man virkelig ved, hvor man har sit Standpunkt. Jeg tror, det ærede Medlem skulde lægge sig det paa Sinde.

Udenrigsministeren (P. Munch): Jeg har Indtryk af, at der egentlig ikke be-

høves ret mange flere Bemærkninger under denne Debat. Imidlertid har den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Ellinger) rettet et bestemt Spørgsmaal til mig. Det var dette, om jeg mente, at økonomiske Sanktioner og den Pligt, vi har til Deltagelse i saadanne, kan medføre militære Forpligtelser. Dertil kan jeg svare: Militære Forpligtelser, altsaa egentlig Pligt til militær Indsats, kan Bestemmelserne i Folkeforbundspagten om økonomiske Sanktioner ikke medføre, men de kan gøre det hensigtsmæssigt, de kan gøre det naturligt, at der er militært organiserede Styrker til Raadighed til Overvaagelse af, at de Bestemmelser, Regeringen udsteder med Hensyn til de økonomiske Sanktioner, bliver respekteret, og det er en af de Hovedopgaver, som vi tænker paa ved Bestemmelserne i det foreliggende Forslags indledende Paragraf. Det er tillige vor Mening, at de Midler, der stilles til Raadighed i de følgende Paragraffer, er fuldt ud tilstrækkelige til at løse denne Opgave. Det er rigtigt, at der under Krigen blev bygget nogle Torpedobaade til Bevogtningstjenesten, nemlig disse Baade paa 109 Tons i ikke helt ringe Antal. I en 3—4-aarig Krig med stadigt Vagthold ved de Steder, hvor Vagtopgaver bliver løst, og et stadigt Beredskab ved den da bestaaende Fæstning er det imidlertid ganske klart, at der maa slides overordentligt paa Flaadens Materiel. Det var en Selvfølge, at man maatte erstatte det i saa stort Omfang, som Forholdene tillod.

Der har været gjort nogle Bemærkninger om en Gesandtindberetning, om hvilken Venstres ærede Ordfører sagde, at han beklagede, at den var blevet inddraget i Diskussionen paa Rigsdagen. Denne Beklagelse kan jeg slutte mig til. Det er ikke mig, der har inddraget den, det er Ordførerne for Oppositionspartierne i Folketinget. Jeg har ogsaa bestræbt mig for under disse Forhandlinger ikke paa nogen Maade at karakterisere denne Beretning, og jeg mener heller ikke at have gjort det i Dag udover, at jeg har sagt, at naar den ikke kan forelægges, er det ikke paa Grund af Indholdet, men paa Grund af dens private Karakter, fremkommet som Referat af en Samtale ved selskabelig Lejlighed. Den ærede Ordfører for de Konservative spurgte, om internationale Hensyn spiller en Rolle for det Militærudvalg, der kan tænkes nedsat, i Modsætning til det udenrigspolitiske Nævn. Ja, det gør de virkelig. I de fleste Stater findes der udenrigspolitiske Nævn af mere eller mindre tilsvarende